

متن پرسش

با سلام و خدا قوت: استاد شما در پاسخ به سوال ۲۰۹۷۶ فرمودید: «چاره‌ای نداریم که در کنار نظام آموزشی موجود، تلاش‌هایی بشود تا چشم‌ها به جایی غیر از نظام آموزشی موجود دوخته شود. این همان معنای انتقال از تمدنی به تمدن دیگر است.» و ما با نگاه تمدنی و به صورت جهادی اقدام به ایجاد جریانی کردیم که خارج از نظام آموزش و پرورش فعلی، بتواند نمونه‌ای در زمینه برگرداندن ولایت به پدر و مادر در امر تربیت فرزندان باشد و البته علاوه بر این سخن شما، تایید مقام معظم رهبری در دیدار از خانواده شهید مدافع حرم در مشهد که فرزندان را به جای مدرسه به مسجد می‌بردند و اینکه عبارت گوش به زنگ‌ها را در مورد ایشان به کار برده بودند و حمایت‌های افراد صاحب نظری همچون جناب آقای دوستانی که از قطب‌های بزرگ فرهنگی شهر محسوب می‌شوند و خودشان سال‌ها در این سیستم زحمت کشیده‌اند هم در زمینه اقدام ما بی‌تاثیر نبود اما پاسخ‌های جدید شما به پرسش‌هایی همچون پرسش ۲۳۲۷۷ موجبات دلسردی ما و دوستان ما را در این جریان سازی فراهم آورده است. امیدواریم پدرانه ما را راهنمایی فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده هم به جهت حساسیتی که نسبت به فضای آموزش و پرورش کشور دارم، در این مورد بسیار فکر کرده‌ام و در جریان وضع بد فعلی نظام آموزشی کشور هستم. ولی اولاً: معتقدم ذات آموزش و پرورش استعداد خوبی جهت تربیت نسل آینده‌ی انقلاب دارد و باید بیشترین تلاش را در جهت به فعلیت آوردن همین نظام آموزشی کرد که خود، بحث مفصلی را می‌طلبد. با آموزش‌های ضمن خدمت در ابتدای انقلاب، که متأسفانه از طریق آقای هاشمی به انحراف کشیده شد و جنبه‌ی مادی پیدا کرد، کارهایی شد که اگر به همان شکل جلو می‌رفت، آموزش و پرورش به خوبی احیاء می‌گشت و هنوز هم باید به آن فکر کرد. ثانیاً: باز فکر می‌کنم باید بر روی سخنان مقام معظم رهبری فکر بفرمایید که «کار موازی در کنار دستگاه‌های دولتی، کار موفقی نیست». و بر همین اساس باید فکر دیگری کرد. ثالثاً: بالاخره ما باید بدانیم افرادی را که آموزش می‌دهیم، آموزش آن‌ها در این زمانه ربطی تنگاتنگ با شغل آن‌ها دارد و نباید نسبت به مدرک آن‌ها سهل‌انگاری بشود. موفق باشید